

1. MEGVÁLTOZOTT SZEREPEINK A JÁRVÁNY IDEJÉN

1. Gyülekezés

Személyes beszámolók az előző időszakról.

Ha most nincs ilyen, akkor tegyünk egy rövid kört, és mindenki mondjon *egyetlen szót*, ami legelőször eszébe jut a mögöttünk álló vagy jelenlegi időszakról.

2.1 Bevezető ének

a./ Gitáros: Sem halál, sem élet (Áldjad én lelkem az Urat 149.)

b./ Taizéi: Veni Creator (Áldjad én lelkem az Urat T15.)

c./ Népének: Leborulva áldlak, láthatatlan Istenség (Hozsanna 119.)

2.2 Bevezető ima (Erdő P. bíboros imája a járvány idején, katolikus.hu)

Mindenható Urunk, atyáink Istene!

Hálát adunk neked a világért, amelyben lehetővé tetted az emberiség életét. Hálát adunk a teremtés egész gazdagságáért és csodálatos törvényszerűségeiért. Hálát adunk azért, hogy minden pusztító erő ellenére megmaradtunk, és képesek vagyunk arra, hogy világunkról és önmagunkról új és új felismerésekre jussunk.

Köszönjük, hogy egyénileg és közösségben is harcolhatunk megmaradásunkért és azért, hogy életünk egyre szebb és tartalmasabb legyen. De mindennél inkább köszönjük neked, hogy örök életre hívtál meg minket, és Krisztus Urunk megváltó halála és feltámadása által utat nyitottál nekünk az örök boldogságra.

Amikor olyan természeti csapások érnek minket, amelyek ellen a magunk erejéből teljesen biztos védelmet még nem találunk, átéljük, hogy végül is mindig a te kezeden van az életünk.

Alázattal kérünk, segítsd a tudomány embereit, hogy mielőbb megtalálják a mostani járvány ellenszerét! Adj a társadalmak vezetőinek éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség megelőzését, leküzdését és a hatékony eszközök eljutását a rászorulókhhoz. Adj irgalmat és örök nyugodalmat a betegségben elhunytaknak,

adj a betegeknek gyógyulást, az orvosoknak és az egészségügy munkatársainak erőt és áldást bátor helytállásukhoz.

Erősítsd bennünk a hitet, a bizalmat és a segítő szeretetet, hogy megadhassunk minden lelki és testi segítséget beteg embertársainknak és a gyászoló vagy aggódó hozzátartozóknak. Add, hogy felelős viselkedésünkkel mi is hozzájáruljunk a betegség terjedésének elkerüléséhez.

Bocsásd meg, Urunk, minden bűnünket, amit gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással elkövettünk!

Szentháromság, Egy Isten, irgalmazd nekünk!

Boldogságos Szűz Mária, betegek Gyógyítója, könyörögj értünk! Ámen.

2.3 Szentírási szakasz (Róm 8, 28–30)

2.4 Elmélkedés, lelkiismeretvizsgálat (C.S. Lewis: *A fájdalom*, Harmat 2016. 116. o.)

Még az élvezet is lehet nem tudatos... A fájdalom azonban makacsul ragaszkodik ahhoz, hogy észrevegyék. Isten suttog hozzánk az örömeinkben, szól hozzánk a lelkiismeretünkben, de kiált reánk a fájdalomban; ezen a hangszórón keresztül rázza fel a süket világot.

2.5 Ének

Taizéi: Jó az Úrban bizakodni (Áldjad én lelkem az Urat T22.)

3.1 Gondolatébresztő

a./ Aczél Petra: *Egészséges kilátás (Képmás magazin 2020.05.06.)*

Közel három hónapja immár a médiumok kiterjesztésében élünk. Telefonon és internetes platformokon „találkozunk”, tanulunk, beszélgetetünk, keresünk, találunk. Élünk. Sötét kis kamera-lukakba beszélünk, és képernyőnagyságban nézzük egymást. A szemünk jár, a kezünk gondolkodik. Ott vagyunk, megtestesülve minden kattintásban, a nyomógombok végtelen kombinációiban, a felhasználónevekben és jelszavakban, a pittyenésekben, minden félrecsúszott emoji-ban és elvétett gépelésben... Aki mindebből a világból eddig is, most is kimarad, arról egyre kevesebbet tudunk. Közben önmagunk kiterjesztett valóságai lettünk. Hatalmasak: idegrendszerünk behálózza a világot, fülünk mindent meghall és szemünk mindenhová ellát. De, különös, közben mégis egyre kicsinyebbnek érezzük magunkat.

Mert a járványhelyzet eloszlatja a technológia és új média mítoszát is. Igen, sok mindent megoldanak, de még több mindent nem lehet velük csinálni. Megölelni a távolabbi rokonokat, ismerősöket is. Egy szobában lenni kollégákkal, és szépen felöltözve, kényelmetlen széken álmodozni a tárgyalás végéről. Látni és hallani beszélgetés közben a pupilla változásait, a test titokzatos mozgásait, érezni a másik ember hőjét. Kezet fogni találkozáskor, pusztit adni, búcsúszva. A technológia most megtapasztalt, nagy kapacitása (ami persze nem végtelen, csak azt ígéri) a fizikai megélés nélkülözhetetlenségére figyelmeztet. Az érzékszervek becsaphatatlanságára. Hisz bármilyen élethű, még sincs ott, amit-akit látunk! Sőt, mi sem vagyunk sehol. A szimuláció a maga testetlenségével a hús-vér valóság, az egész-ség, az egység hiányérzetét is nyújtja. És, egyben a vágyat, hogy ne csak átéljük, hanem megéljük a pillanatot. Hogy ne csak legyen, hanem történjen meg velünk, amiben részünk van.

b./ Jámbor Miniska Zsejke: „Szobafogságban” a világ (Képmás magazin 2020.05.06.)

Fontos, hogy kimondható legyen: az összeczártság nem jelent mindig örömet. Csakis akkor tud örömforrássá válni, hogyha nyíltan tudunk kommunikálni egymással, és összehangoljuk az igényeinket. Érdemes olyan terveket kidolgozni, ahol mindenkinek meghatározott feladata és felelősségi köre van. Az „énidő”, szabadidő beiktatása kulcsfontosságú minden családtag esetében. Sok anyuka fordul hozzám azzal a problémával, hogy szoronganak, mert naponta félórát sem fordíthatnak magukra. Ez a feszültség, amit éreznek, aztán meghatározhatja az egész családjuk hangulatát.

c./ Interjú Deák Hedvig domonkos nővérrel (Forrás)

A mostanihoz hasonló helyzetekben élesebben merülnek fel olyan kérdések, hogy miért van jelen a világban a rossz, a szenvedés, miért ilyen törekény az emberi élet. És jó, hogy elgondolkozunk ezeken. Már az is kegyelem, hogy Isten eszünkbe jut egy ilyen helyzetben. Ám ne feledjük: amikor olyasvalami történik velünk, ami hálára indíthatna bennünket, sok esetben elmarad ugyanez a kérdés, eszünkbe sem jut firtatni, Isten vajon miért engedi meg ezt. Istennek olyan ajándékaira lehetünk most figyelmesek, amelyeket eddig nem vettünk észre. Ajándék az is, ha ebből a válságos helyzetből Isten üzenetét olvassuk ki, aki szembesíti az embert a saját határaival, teremtettségével, gyengeségével. És természetesen ott vannak a hit és a teológia válaszai is, amelyek a rossznak az Isten tervében betöltött szerepét fejtik ki a kinyilatkoztatás alapján. Ezek

értelmében Isten teremtése jó; világunk úton van a beteljesedése felé, még nem érte el végső tökéletességét; Isten az embernek szabad akaratot adott, amely által együttműködhet vele a gondviselésben, de vissza is élhet a szabad akaratával; az eredeti bűnnek hatása van az ember és a teremtettség viszonyára; és végül: Isten – számunkra sokszor nem egyértelmű módon – a rosszból is tud jót kihozni. Ki-ki az Istennel folytatott párbeszédében lelhet mindezek alapján olyan válaszra, amely értelmed adhat a saját életében megjelenő rossznak.

3.2 Megfigyelés

- Hogyan bonyolította hétköznapijainkat a járvány okozta új élethelyzet?
- Miben jelent meg az „egyszerűsödés” a döntéseinkben, a „lelassulás” a családi, munkahelyi életünkben?
- Mi volt a legnagyobb kihívás számunkra a karantén hónapjai alatt?
- Mi volt a legnagyobb ajándék számunkra a karantén hónapjai alatt?

3.3 Értékelés (Patsch Ferenc SJ: Egy hajóban – A világjárvány lehetséges tanulságai 1.- A Szív 2020. május)

Felidézünk az új koronavírus-járvány idején eddig átélteket. Például a megtapasztalt bizonytalanságérzést (hogy képtelen vagyok előre tervezni), a szorongást (hogy bármikor megbetegedhetek) és esetleg az átélt halálfélelmet is. Ezek nagyban hozzásegíthetnek, hogy kialakuljon bennünk az, amit jobb szó híján történelmi érzéknek nevezhetünk. Hiszen a késő modern korunkat megelőző történelmi időszakokban gyakorlatilag mindenki így élt. Azt sem árt tudatosítanunk, hogy mi is milyen könnyen hozzászoktunk a vészhelyzethez, az állandó fenyegetettségérzéshez. Az első napokban még talán felizgatott bennünket egy-egy sokkoló újdonság, az észak-olaszországi helyzet, és szenvedélyes érdeklődéssel hallgattuk a híreket. Később viszont – meglepően gyorsan – kialakult egyfajta „új normalitás”, és elvesztettük a megrendülés képességét. Idővel a legextrémebb körülmények is megszokottá válnak. Így könnyebb megérteni, mit is jelenthetett például a második világháború, ahol Európa lakossága hat éven keresztül élt nagyjából ilyen körülmények között: bizonytalanságban, szorongásban és halálfélelemben. Mi ebből most csak néhány hónapos ízelítőt kapunk. És ha ehhez még azt is hozzávesszük, hogy emberek milliói élnek ma is így, a miénknél sokkal közelebbi viszonyban a törekénységgel és a halállal, akkor a történelmi érzéken túl még valami ennél is értékesebb születhet meg bennünk: az együttérzés, a segítőkészség és a szolidaritás érzülete. Azok iránt, akikért ma tehetünk valamit.

3.4 Cselekvés

- Beszéljük át házastársunkkal, gyermekeinkkel a karantén időszakának nehézségeit és örömeit! Teremtsünk erre egy külön alkalmat, pl. a hónap elsején, a MÉCS-ért mondott közös ima napján!
- Beszéljük át ennek az időszaknak a gyümölcseit! Adjunk hálát közös házastársi, családi imában!
- Fedezzük fel, kik a rászorulóak a közelünkben! Hozzunk konkrét elhatározást ketten vagy családként, hogy miben tudnánk segíteni (pl. rendszeres beteglátogatás, telefonhívás, segítség a házimunkában, áldoztatás stb.)!

4. Záróima (Ferenc pápa [imájából](#))

„Oltalmad alá futunk, Istennek Szent Anyja”

A szenvedéssel és félelemmel teli jelenlegi járványhelyzetben, amely az egész világot sújtja, hozzád fordulunk, Istennek Anyja, égi Anyánk, oltalmad alatt védelmet keresve.

Mint Kánában, járj közben isteni Fiadnál, kérve őt, hogy erősítse a betegek és az áldozatok családjait, és nyissa meg szívüket a bizalomra.

Szeretett Anyánk, növeld a világban az egyetlen családhoz tartozás érzését, a mindenkit egyesítő kötelék tudatában, hogy testvéri és szolidáris lélekkel siessünk a szegénység és nyomorúság enyhítésére. Erősítsd a szilárdságot a hitben, a kitartást a szolgálatban, az állhatatosságot az imádságban.

Ó Mária, szomorúak Vigasztalója, öleld át meggyötört gyermekeidet, és nyerd el, hogy Isten mindenható keze szabadítson meg minket ettől a szörnyű járványtól, hogy az élet derűsen visszatérhessen rendes kerékvágásba.

Rád bízunk magunkat, aki az üdvösség és a reménység jeleként ragyogsz az utunkon, ó áldott, ó drága, ó édes, szép Szűz Mária. Amen.